

PERSBERICHT

Utrecht, 15 december 2005

Huisartsen: contractering zorgverzekeraars ondoelmatig en tijdrovend

Ruim 7500 huisartsen dienen met meer dan twintig zorgverzekeraars jaarlijks een contract te sluiten over het zorgaanbod. Een onderzoek onder een steekproef van ruim 2000 vrij gevestigde huisartsen toont aan dat een overgrote meerderheid van de huisartsen zeer ontevreden is over dit proces van contractering. Velen zien hun positie in de onderhandelingen met zorgverzekeraars als ongelijkwaardig. Zorgverzekeraars blijken vaak niet bereid of in staat om op individuele basis met huisartsen te onderhandelen. Dit zijn de twee belangrijkste redenen voor deze ontevredenheid.

Dit blijkt uit een onderzoek van Bureau Noordam & De Vries naar de ervaringen van huisartsen rond de onderhandelingen met zorgverzekeraars. Het jaar 2004 was uitgangspunt voor het onderzoek dat is uitgevoerd in opdracht van de Stichting De Vrije Huisarts, in samenwerking met de Landelijke Huisartsen Vereniging.

Het onderzoek vond plaats in de maand oktober van dit jaar. Uit de steekproef van 2000 huisartsen namen 731 deel aan het onderzoek. Huisartsen zijn momenteel bezig met onderhandelingen met zorgverzekeraars over contract 2006. Bijna tweederde (64%) van de huisartsen zegt (zeer) ontevreden te zijn over de manier waarop in 2004 de onderhandelingen met de zorgverzekeraars over een individueel contract zijn verlopen. De ervaringen in 2004 hebben niet geleid tot een verbetering in 2005. De ontevredenheid is ondermeer terug te voeren op de NMa-eis, dat huisartsen met maximaal 3-4 huisartsen tezamen mogen onderhandelen. Huisartsen achten zich daartoe niet in staat. Omdat zorgverzekeraars aangeven niet te willen of niet te kunnen onderhandelen op kleinschalig niveau beschouwt een meerderheid van de ondervraagden (56%) de onderhandelingen als ondoelmatig en nodeloos tijdrovend. Als de betrokken partijen niet tot een oplossing voor de genoemde problemen komen verwacht men geen verbetering in de onderhandelings situatie in de komende jaren.

Uit het onderzoek komen vier conclusies duidelijk naar voren:

- Er is een gebrek aan ruimte en vooral bereidheid tot onderhandelen van de kant van de zorgverzekeraars.
- Individuele onderhandelingen vergen een te groot tijdsbeslag in de ogen van de ondervraagde huisartsen. Zij achten zich onvoldoende in staat deze tijdrovende activiteit uit te voeren.
- Als huisartsen tegenvoorstellen doen blijft enige vorm van reactie van de zorgverzekeraars veelal uit. Huisartsen ervaren dit als een bevestiging van het vermoeden dat zorgverzekeraars geen belang stellen in onderhandelingen.
- Tot slot ervaren de huisartsen een machtsongelijkheid tussen huisarts en zorgverzekeraars. Dit wordt versterkt door de al eerder genoemde NMa-eis.

In het onderzoek geven de huisartsen ook een rapportcijfer aan individuele zorgverzekeraars op basis van hun ervaringen rond de contractering in 2004. Daaruit blijkt dat de ervaringen met kleinere zorgverzekeraars over het algemeen beter zijn dan die met grotere spelers.

Huisartsen lijken grote behoefte te hebben aan een volwaardige gesprekspartner die samen met hen op efficiënte wijze tot een contract wil komen.

Op onze website <http://devrijehuisarts.org/> zijn zowel de samenvatting als het totale rapport gepubliceerd.